

JUAN SOTO IVARS

Publica 'Arden las redes. La poscensura y el nuevo mundo virtual' (Debate)

“Les xarxes han de ser l'àgora i són un estadi de futbol”

Nascut a Múrcia fa 32 anys, en fa cinc que viu a Barcelona. És un periodista escriptor o un escriptor periodista, que ha escrit assajos, novel·les i literatura infantil. Acaba de publicar un lúcid assaig sobre la suposada credibilitat i llibertat que generen les xarxes socials i, sense ell esperar-s'ho, les ha encès.

FOTO: Sara Barquero Leyva

Amb l'aparició del seu llibre tothom parla de la postcensura i la postveritat. S'esperava l'èxit?

No, la veritat, per una qüestió d'humilitat o de derrotisme, no ho sé. La gent em deia: “Ja veuràs que és un tema molt candent, que interessa”. Però jo sempre penso que tot ha d'anar malament, almenys en allò que escric. Afortunadament, l'editorial va ser més optimista.

Com a usuari de Twitter, ha patit atacs com els que vostè explica en el llibre?

No sóc víctima dels linxaments, afortunadament. Però la postcensura la notem tots, en les xarxes i fora d'elles, quan resulta impossible debatre, tot es converteix en una mena de guerra, on la resposta negativa serà un atac i molt sovint, personal. Aquesta és la conseqüència del fenomen que tracta el llibre. La successió de linxaments, grans i petits, fa molt difícil que en el context de les xarxes socials es pugui mantenir el debat racional, que és el somni de la democràcia.

Les xarxes havien de ser l'àgora...

...i s'han convertit en un estadi de futbol. En el Coliseu.

En el seu llibre surten expressions curioses: el Tribunal de la Santa Correcció, els pajilleros de la indignació...

És que hi ha un mar de fons que qüestiona la llibertat d'expressió. I jo crec que aquesta expressió ha de ser universal i que cadascú s'ha d'aplicar la seva pròpia censura. El problema és que posen els límits que t'ofenen, però la llibertat d'expressió també és el dret d'ofendre els altres i que els altres puguin respondre. Si imposem límits als masclistes, també ho

hauré de fer als catòlics, als vegans o al col·lectiu d'advocats que s'han sentit ofesos pels acudits d'advocats. Cada col·lectiu se sent legitimat en la seva ofensa. I els límits són en la calúmia i en l'insult, que és on els posa el Codi Penal.

Els algorismes de les xarxes crea el que vostè anomena 'bombolla virtual'.

Les xarxes vénen sense manual d'instruccions i el llibre vol ser-ho, en part. Això que assenyaless hauria de ser la primera, de les instruccions. Al final, sense adonar-nos-en, a les xarxes interactuem amb gent afí a tu, que pensa com tu. Et mostra una part de la realitat, te la distorsiona, perquè estiguis a gust. La conseqüència no prevista és la polarització de les xarxes. Això s'està estudiant a fons, perquè té unes repercussions terribles per a la democràcia.

On rau la solució, doncs.

Crec que la solució a un problema col·lectiu ha de ser individual. Ens cal un individualisme empàtic: pensar cadascun de nosaltres si realment estem empenyats o és postureig. Respecte a les notícies falses, com diu Josep Carles Rius, cal que els mitjans guanyin en honestedat i perdin la mala praxi. Cal llegir més llibres i fer mitjors diaris.

“Quant a les notícies falses, cal que els mitjans guanyin en honestedat i perdin la mala praxi”